

El cor de l'amic pujà a les altures
de l'amat a fi que no fos privat
d'estimar en l'abisme d'aquest món,
i quan arribà a l'amat el contemplà
amb dolçor i plaer.
I l'amat el baixà a aquest món
perquè el contemplés amb
tribulacions i defallences.
(Ramon Llull. *Llibre d'amic i amat*, vers 56.)

MEDITACIÓ

Moltes vegades cerquem Déu per la joia, el consol i la força que ens comunica. És una aspiració motivada pel desig de plenitud i felicitat que sent el cor humà. Aquest anhel hi és sempre, però sobretot quan constatem la soledat, l'aïllament, l'abandonament o la duresa injusta del nostre món. Realment cerquem Déu? És clar que sí, però potser cerquem més la pau, l'equilibri i el goig que tanta falta ens fan.

Ell, que comprèn la nostra limitació, per dir-ho d'una manera planera, ens agafa de la mà i ens ajuda a baixar amb Ell a les realitats d'aquest món, tan carregat de "tribulacions i defallences". El seu Esperit d'Amor abraça tot l'univers, abraça tota la nostra terra, i ens mou a mirar i escoltar tantes tribulacions i defallences. Ell ja sap que no és a les nostres petites mans canviar tants mals; però no vol que ens evadim en un cel separat de la terra, en una contemplació feliç al marge de les realitats de tants germans nostres. No ens sembla lògic que l'Esperit d'Amor actuï d'aquesta manera? Ni que una mare o un pare poguessin oblidar-se del seu fill o de la seva filla, Déu no s'oblida de cap dels seus fills i filles. Ell Ens mou a divinitzar-nos també en aquestes situacions.

Què ens suggereix? Que ho arreglem tot? No. Que ens informem, que tinguem presents els que tenim a prop, que mirem de comunicar pau, justícia, amabilitat, tendresa, compassió, joia i esperança amb paraules i obres que siguin autènticament nostres, que no responguin a un manual de funcions, sinó a un cor intel·ligent i humil.

Contemplem Jesús fent camí cap a Jerusalem. Ell és la imatge visible del Déu invisible. Sap que el que fa és arriscat, i tant!, però cada pas, cada respiració, cada pensament són actes d'amor per tots els tribulats i defallits. Experimenta la pau de la missió, de la comunicació amb el Pare en Amor. Aquesta contemplació de Jesús ens mou a obrir els ulls per caminar també amb humilitat i serenitat, conscients que ens pot portar problemes, i tant!!, vers aquells que estan al nostre abast i intencionalment vers tothom, confiant que altres hi seran per fer el que és ara superior a les nostres forces. Som-hi avui començo. Potser no puc afegir massa coses a les que ja faig, però amb quin nou amor puc fer-les, amb quina pau, amb quina convicció!! Gràcies, Senyor, per ajudar-nos a viure en aquest món i no en el que està per arribar no sabem quan.

Jesús Renau sj.
